स्थिताः क्षणं पक्ष्मसु ताडिताधराः पयोधरोत्सेधनिपातचूर्णिताः ।
बलीषु तस्याः स्खलिताः प्रपेदिरे चिरेण नाभिं प्रथमोदबिन्दवः ॥ २४ ॥
शिलाशयां तामनिकेतवासिनीं निरन्तरास्वन्तरवातवृष्टिषु ।
व्यलोकयन्नुन्मिषितैस्तडिन्मयैर्महातपःसाक्ष्य इव स्थिताः क्षपाः ॥ २५ ॥
निनाय सात्यन्तहिमोत्किरानिलाः सहस्यरात्रीरुदवासतत्परा ।
परस्पराक्रन्दिनि चक्रवाकयोः पुरो वियुक्ते मिथुने कृपावती ॥ २६ ॥
मुखेन सा पद्मसुगन्धिना निशि प्रवेपमानाधरपत्रशोभिना ।
तुषारवृष्टिक्षतपद्मसम्पदां सरोजसन्धानमिवाकरोदपाम् ॥ २७ ॥
स्वयं विशीर्णद्रुमपर्णवृत्तिता परा हि काष्ठा तपसस्तया पुनः ।
तदप्यपाकीर्णमतः प्रियंवदां वदन्त्यपर्णेति च तां पुराविदः ॥ २८ ॥

---

24. Primae aquae guttae, momentum in ciliis commorantes, labrum ferientes, lapsu in altum pectus comminutae, tum in ventris rugis huc et illuc fluentes, denique in umbilico confluebant.

25. Illam in rupe dormientem, non in aedibus habitantem, inter assiduos tempestuosos imbres, noctes, tanquam gravium castigationum testes, intuebantur adspectibus fulmineis.

26. *Paushae* mensis noctes, quibus venti multam nivem spargebant, in aquosa habitatione commorans duxit, misericordia affecta erga *Chakravákorum* par, quod coram illa separatum flebili voce sibi invicem acclamabat.

27. Ore suo, noctu loti instar fragrante, tremulisque labiis quasi foliis splendente, lotum quasi deposuit in aquis, in quibus lotorum incrementum frigida pluvia perditum erat.

28. Arborum foliis sponte deciduis vivere, summum est castigationum fastigium; illa vero hoc etiam repudiavit: quare antiquitatis gnari illam dulce loquentem Aparnam etiam appellant.